

lægge afgiften på det brændselement, som giver mest forurening, altså f.eks. på kul, men der er så nogle regler, som gør, at det gør man ikke, og så bliver det i stedet for på elforbruget og nogle af de der ting.

Der er en masse elementer her, som er indviklede, og som er så indviklede, at man sjældent får dem med ind i en politisk diskussion, og det er derfor, de skulle gennemanalyseres og kigges igennem. Det er det, jeg kalder at afspejle miljøomkostningerne og forbedre designet. Og derfor synes jeg også, at hr. Christian Wedell-Neergaard måske godt kunne have givet det her forslag lidt flere chancer, for det, regeringen svarer her, og det er jo så også det, som skatteministeren svarer, er jo: Jamen vi er i gang med en masse forskellige ting – mere eller mindre isolerede. Den største gruppe er den, der handler om at få afgifterne ændret eller fjernet på grund af kvotesystemindførelsen. Det er jo en fair del af det, men det er jo ikke det hele, og her tænkes der altså meget bredere.

Så vil jeg sige til hr. Per Clausen, som snakker om adfærd og om, at det også kunne indgå i drøftelserne om det med at få et større socialt aspekt med og diskussionen om grønne afgifter, der vender den tunge ende nedad: Lad os nu gå til sagens kerne; nogle grønne afgifter vender den tunge ende nedad, mange grønne afgifter vender den tunge ende opad – det findes der sikker dokumentation for, hvis man vil være saglig i de her diskussioner – og der handler det jo så om, at når man indfører dem, laver man den rigtige kobling til skattepolitikken, sådan at man de steder, hvor man får en afgiftsøgning, der rammer socialt skævt, giver skattelettelser til de grupper, som skal godskrives, og som ikke skal rammes af det her. Det er jo sådan noget som elafgifterne.

Men der er det jo helt rigtigt, hvad hr. Johs. Poulsen sagde, at det er på grund af elafgifterne og hele vores energisatsning i 1970'erne, at vi har store danske virksomheder som Danfoss og Grundfos og Velux, der laver vinduer osv. Vi er blevet førende på en lang række områder, og det er jo ikke så dårligt. Jeg tror da ikke, der er nogen i dag, der er kede af, at det er lykkedes at få skabt nogle store industrier, bl.a. fordi vi har haft store energifgifter.

Hvis nogen tror, at det er særlig rød snak, så vil jeg på stedet kunne stille op med den ene erhvervsleder efter den anden, som vil takke os for, at vi gjorde det i tide. Så det er da vist både grøn og måske også blå snak, det her. Det var

det med at få kigget det igennem i forhold til den sociale ende.

Og så til sidst: det fiskale. Det er jo så det, som Venstres ordfører og Dansk Folkepartis ordfører fortsætter med. Der synes jeg bare at jeg stiltfærdigt vil sige til dem: Kan man virkelig, 5 år efter man har fået magten, blive ved med at beskyldte nogle, der forlod regeringsposterne for 5 år siden, for, at det er deres skyld, at det er fiskalt? Det kan man da ikke, det må man da selv påtage sig ansvaret for. Om de er røde, eller hvad de nu er; jeg er ligeglad med, hvad farver de har, bare de virker. Hvis de kun er fiskale, så må man jo sige, at så er det, fordi den her regering har valgt at have dem som fiskale. Så har man valgt det, så går man ind for det, så går man ind for nogle fiskale afgifter.

Kl. 16.45

Vi andre siger, fordi vi ser det store perspektiv ved miljøafgifter – og jeg skal ikke skjule, at jeg også ønsker at bruge dem mere; det står bare ikke i det her forslag, for det er ikke det, forslaget handler om – at når man får miljøafgifter på bordet, så får man en chance for at få udviklet en mere samlet politik end den, regeringen lægger op til. Jeg synes, det er en skam, at regeringen på en måde vil hutle videre, og at vi måske heller ikke kommer længere i diskussionerne om at få de rigtige miljøafgifter.

Man står tilbage, kan man sige – jeg var ved at sige sidder tilbage, men nu står jeg da i hvert fald – og tænker, at det jo må være en eller anden mærkværdig fortolkning af skattestoppet, der blokerer den kreative tænkning i regeringen på det her punkt, og det synes jeg er lidt trist. Det var måske forventeligt, for når man har hørt ordførerne fra Venstre og Dansk Folkeparti, er det jo da også svært at være en særlig imødekommende minister.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Miljø- og Planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.